

Projekter 2021	Ansøger	Ansøgt beløb	Bevilget 25.11.2020
Brobygning og kontinuitet i psykiatrisk behandling for mennesker på gaden (II)	Kirkens Korshær	482.646	482.646
Byg bro til en bedre hverdag	Lille Skole for Voksne	294.000	294.000
Frivillige på døgnafsnit	PC Amager	496.500	220.000
Grønne broer mellem region, kommune og civilsamfund	WeShelter	588.000	428.000
Helt i eget liv - brobygning mellem sygdom og hverdagsliv	Outsideren	437.560	300.000
Litteratur som recoverystrategi	Psykiatrisk Center Sct. Hans	195.000	195.000
Læsefællesskaber som brobygning og empowerment for mennesker i psykiatrisk behandling	Læseforeningen	338.200	300.000
Udvikling og formidling af MMAs erfaringskatalog	MMA	493.875	200.000
Unge voksne i psykiatrien	Ungdommens Røde Kors	80.000	80.000
		3.405.781	2.499.646

Brobygning og kontinuitet i psykiatrisk behandlingen for mennesker på gaden

- Samarbejde mellem Natcafeen og Region Hovedstaden

Dato: 2. marts 2022

2021 er andet år af projektet, der også har fået støtte fra regionen i 2022. Formålet med projektet er at:

- opbygge relationer til brugerne og skabe en tryk ramme, hvor brugerne kan blive motiveret til behandling
- bygge bro til afklaring og behandling
- følge behandling og skabe kontinuitet
- være det stabile element for bruger og behandlere i et liv for brugerne, der ellers er præget af ustabilitet.

Brobyggerstillingen har arbejdet med 20 personer i løbet af året 2021. Alle brugere, der samtidig har været tilknyttet Natcafeen. Nogle i længere perioder og andre i kortere, men alle som hørende under præmissen for projektet, at de er udsatte og behandlingsparate og behandlingsstabile i en grad, man kan forvente for målgruppen. Nogle har bedt om hjælp til noget ved første møde, hvor andre har været mere afventende, eller er kommet i dårligere stand over tid.

Corona har været årsag til, at nogle af de mest ressourcestærke af brugerne, enten rejste hjem eller fik fat i de botilbud de pludselig kunne gøre brug af i København, fx. overnatning på hostel. De mest sårbare blev dog tilbage, og vi fik også brugere fra andre væresteder, når de var lukket ned eller havde smitte.

For os, har fokus været på at skabe trygge rammer, da resten af verden pludselig ikke var genkendelig længere. Vi har opretholdt vores rutiner, dog med de retningslinjer der skulle til for ikke at sprede smitte osv. Hvad vi dog hurtigt erfarede, var, at der ingen smitte kom til os. Vores brugere, er så meget ude på kanten af samfundet og ikke i kontakt med andre grupper i samfundet, at de ikke var i risiko for smitte.

Men brugerne fik andre udfordringer. De gængse tilbud som fx vaccine og isolation blev ganske sent stillet til rådighed for brugerne og langt efter løsninger for andre. Så vi famlede rundt i begyndelsen, og da det kom på plads, bestod arbejdet i at motivere brugerne, ved at forstå hvad det her var og få dem transporteret til netop de steder, der kunne hjælpe dem. Så udover arbejdet med almindelig brobygning, blev der også arbejdet med brobygning til corona tilbud for målgruppen.

Selve brobyggerstillingen skulle i 2021 fokusere på at skabe netværk, hvilket er blevet besværliggjort af corona. På trods af det, har det været muligt at opnå kontakt til relevant hjælp og medarbejdere andre steder, som også var ramt som os. Så noget var fælles og vi har fået et bedre samarbejde med de personer som fx arbejder i hjemløseenheden og sundhedsteamet i København, fordi mange andre tilbud var lukket ned. Det har betydet, at vi i højere grad har måttet arbejde på andre løsninger, og fokusere på det mulige her og nu. Vi har ikke kunnet regne med det normale beredskab, da de fleste steder ikke modtog nye brugere eller helt var lukket. Men heldigvis havde vi selv lidt ekstra pladser og har kunne bruge huset om dagen, fordi der ingen brugere var og at vi først blev ramt af corona sent i pandemien.

Alle større planer om netværksmøder og lignende opbygning af kontinuerligt samarbejde er ikke blevet til noget, men til gengæld har vi arbejdet meget sammen om det praktiske og de praktiske udfordringer corona har givet os.

Cases

De fleste forløb er komplekse, håndholdte og individuelle. Der er derfor medtaget to case beskrivelser for at belyse, hvordan der arbejdet, og hvordan der må findes fleksible og individuelle løsninger.

Eksempel 1 – afsluttet sag

M. er en mand i midten af 60'erne, som vi møder i huset, da han banker på og fortæller, at nogen har været i hans lejlighed og har rodet i hans ting. Han fortæller, at han nu har gemt nøglerne et godt sted og beder om at være her, indtil hans sagsbehandler har fået lavet en ny lås i lejligheden. Brobygger og personale, der har mødt M. mødes med ham den efterfølgende dag.

M. virker til at have brug for hjælp, men på samme tid ligner han ikke en, der har været på gaden længe. Han kan ikke rigtig huske navne, men han bliver ved med at nævne nogle adresser og fortæller, at han bare skal have nogle nye nøgler. Hjemløseenheden hjælper med at få opklaret hvem han er og vi får henvisning til hans kontaktperson. Vi mødes alle et par dage efter i Stengade og sagen bliver løst hurtigt af hjemløseenheden, og vi ser ikke M. den kommende tid.

Nogle måneder senere, sker det samme med samme historie. Denne gang ved brobygger, hvem der skal kontaktes, og det viser sig nu, at M. måske er ved at blive sat ud af sin lejlighed. Det bliver en længere sag med lejligheden og i mellemtiden er han hos os. Hans psykiske udfordringer bliver værre og værre. Til sidst mister han lejligheden og ingen vi kontakter, kan rigtig hjælpe. M. får det værre og ender i trusler mod de andre brugere og personale. Det ender med en så voldsom opførsel, at M. med politiets hjælp må forlade Natcafeen. Denne episode resulterer i, at vi ikke kan rumme ham umiddelbart, men vi opfordrer M. til at komme igen, hvis han er villig til at vi sammen finder noget hjælp til ham. Vi bliver herefter kontaktet af ny kontaktperson fra psykiatrien, men ingen ved hvor M er nu, og vi efterlyser ham hos sociolancen, og alle de væresteder han plejer at gå på. Ingen har set ham.

Få dage efter bliver han fundet af kontaktperson/psykolog på Nørreport, liggende på gaden og ikke i stand til at trække vejret. Han er blevet smittet med corona og er hårdt ramt og ganske tæt på at dø. Han bliver indlagt i en længere periode og kommer sig. Han spørger om han må komme hos os igen, og det laver vi en aftale med M om, at han kan. Han er nu medicineret og er i kontakt med psykiatrien, men han er voldsom træt og dårligt gående, så dagene er lange på gaden i en vinterperiode.

Den kommende tid møder psykologen op i huset til korte møder og taler med M. Og hver 4 uge modtager M sin medicin i Natcafeen. Der er desuden kommet en ny kontaktperson på fra hjemløseenheden, og der er nu måske alligevel en plads på et forsorgshjem, hvor M er målgruppe. M og jeg kører dertil til visitationssamtale og han får samme dag tilbudt et værelse.

Det har været en sag, der har varet over 1½ år og kun fordi vi har magtet at arbejde sammen på M's præmisser, har det været muligt at finde en løsning. Psykiatrien kan møde op hos M og ikke omvendt, og vi har i fællesskab kunne tale med M om forventninger til, hvad der var muligt fx i forhold til ny lejlighed og behandling i psykiatrien. På den måde har M oplevet at samarbejde om at få hjælp. At se en person falde fra hinanden på så kort tid er svært. Og det er derfor meget tilfredsstillende i dag at kunne samarbejde om en bedring i fremtid.

Eksempel 2 – igangværende sag

Via vores tilbud, har vi i en længere periode været i kontakt med en mandlig borger på 47 år, som vi her kalder T. Han har flere indlæggelser bag sig, flere ophold på diverse misbrugsbehandlingssteder og har i perioder et ekstremt højt forbrug af alkohol. T. giver udtryk for, at han synes livet på gaden er blevet for hårdt nu, og vi undersøger, om vi kan hjælpe med at finde et alternativ til gaden. Vi finder i fællesskab frem til et opholdssted i Jylland, som både har plads, og hvor T. er målgruppen. Den eneste forudsætning er, at han er afruset ordentligt og forsvarligt inden modtagelsen hos dem. Vi aftaler, at de vil holde en plads til ham den kommende tid.

En morgen kort tid efter får vores nattevagt en snak med T., og de bliver enige om at det er nu, at han er klar til afrusning. Da han før har været på Amager hospital, er det der han føler sig mest tryk, og nattevagten kører ham dertil efter sin vagt og hjælper ham med at blive indlagt.

De bliver modtaget af en både professionel og imødekommende sygeplejerske, der allerede kender T., og alle arbejder på at få ham indlagt, så han kan blive klar til at komme videre til et sted, hvor han kan bo og ikke skal på gade hver dag. Vi er godt klar over, at disse afrusningsforløb er kortvarige, derfor undersøger vi om nogen evt. kan overtage ham, i så fald kan han ikke blive i flere dage på hospitalet. Der bliver samme dag koblet en erfaren socialsygeplejerske på, og sammen med vores medarbejder bliver der lagt en foreløbig plan.

Grundet hans høje promise, og måske andre forhold, vælger en overlæge samme dag at indlægge ham i flere dage, hvis det er nødvendigt. Det betyder, at T. ikke skal transportere sig til Jylland med abstinenser og være kortvarigt et andet sted, inden det tiltænkte opholdssted. En løsning alle er glade for.

Dagen derpå, er T. stadig motiveret. I samarbejde med os og socialsygeplejersken får vi udarbejdet den endelige plan, som lyder, at han kan forblive indlagt weekenden over og sendes med toget til Jylland mandag morgen. Vi taler med socialsygeplejersken i telefonen, hvor hun fortæller at planen er som ovenstående. Alle er glade, fordi vi med fælles fokus og hospitalets kolossale villighed til at få tingene til at gå op, lykkedes med at få T. sikkert afruset og videre i et forløb efterfølgende.

Allerede et par timer senere samme dag, bliver jeg ringet op af T. Han er oprevet og temmelig frustreret, og han fortæller, at en anden overlæge lige har tilset ham og har besluttet at udskrive ham.

T. protesterer overfor overlægen og fortæller, at han har fået lovning på at være indlagt til mandag. Overlægen siger til T. at han kun må være der til han er færdigbehandlet, og at hendes ord vægter højere end en socialsygeplejerskes, og at dette sted ikke er et hotel. Efterfølgende konstaterer lægen, at han er færdigbehandlet og udskrives ham.

Vi taler med T. i telefonen og taler om, at der må være sket en misforståelse og beder ham om at blive lidt endnu, så vi kan få fat på den socialsygeplejerske, der netop har indgået aftalen. T. er vred og siger, at han ikke vil være et sted, han ikke er velkommen. Han siger, at vi alle har snydt ham og han smækker på. Jeg ringer forgæves til sygeplejersken og T. og imens forlader T. Amager Hospital.

Ovenstående fortæller, at det her er lykkedes for flere private organisationer samt flere ansatte på hospitalet at arbejde sammen og handle, da der var mulighed for at ændre T.'s situation til det bedre. Der er brugt mange ressourcer fra alle parter, men alligevel blev det ikke denne gang det lykkedes at give T. det rigtige tilbud. Vi havde en bomulighed på hånden og havde fået et antal af fagpersoner til at gå langt for at hjælpe. Desværre sker det nogle gange, at det er svært at få alle til at være så fleksible og parate, at det også kan lykkes for personer som T. at få den behandling, han har brug for.

Vi ser stadig T. i perioder og hans tilstand er ikke blevet bedre, måske lidt værre end før. Han er ikke klar på endnu en omgang, så vi ser tiden an og håber på, at han holder kontakten til os, så vi kan hjælpe han, hvis eller når han igen kan motiveres til afrusning.

Metode – brobyggerens tilgang

Brobyggere er i huset både om natten og om dagen. Det er ikke i fast skema, men tilpasset de forløb med brugerne, der er i gang. Normalt vil brobyggeren tre dage om ugen møde ind om morgenen og overlappe med nattevagterne. Det tilpasses hele tiden om der er lavet aftaler med brugerne. Der er fortsat fokus på at arbejde med motivation og relationer sker med natmedarbejderne, så der skal være overlap, hvor situationer kan tages op for at finde fælles løsninger.

Der bliver fulgt skriftligt op på de fleste brugeres kontaktpersoner eller sagsbehandlere i det offentlige, tjekket op på allerede indgåede aftaler i forhold til brugerne, undersøgt om muligheder for andre botilbud, behandling mv.

Brobyggeren står også til rådighed i dagtimerne for brugerne i nærområdet, når der er brug for det, fx. for de brugere af Natcafeen, der om morgenen går over på den anden side af Folkets Park til Folkets Hus, hvor Kirkens Korshær har etableret morgencafe fra 7.30 – 10.30. Så kommer dagen roligere og bedre i gang. Morgencafeens personale er en del af samme personalegruppe som Natcafeens personale, så der er tæt samarbejde og opfølgning.

Personalet ses på personalemøder og ser de dagbogsværktøjer vi benytter os af, da medarbejderne ofte ikke møder hinanden – to på vagt hver nat. Det er i dagbogen beskrevet hvad vi ser, og hvor vi evt. kan sætte ind. Livskvaliteten svinger meget for brugerne, og hvad der umiddelbart er en god periode, kan hurtigt skifte og det kan man tydeligt læse i dagbogen.

Fleksibilitet og kontinuitet

Dagstillingen giver os nu mulighed for at udvide vores åbningstid som det første. Det er muligt at lade de brugere, der har det meget skidt i en periode, sove nogle timer ekstra og derpå få en snak og lidt morgenmad sammen. Det samme kan lade sig gøre, hvis der er sat aftaler op, der ligger om formiddagen, og vi gær mere brug af, at holde møder med forskellige samarbejdspartnere i Natcafeen. Det synes nogle brugere er mere trygt, og det giver en større sikkerhed for mødets gennemførelse, da det kan være svært at finde brugerne på gaden, når de først er i gang med dagen.

Derudover er det muligt at bruge hele dage med brugerne, som i tilfælde af indlæggelser eller sagsbehandling som kræver længere tid. Det er som oftest udelukket, at vores brugere på egen hånd ville klare længere tids venten alene i f.eks. modtagelse på psykiatrisk afdeling eller blot at kunne sætte de rigtige ord på deres behov, så det er forståeligt for behandlere og sagsbehandlere i forskellige systemer.

Som beskrevet i de to eksempler kræver det enorm fleksibilitet, vedholdenhed og vilje og evne til at være med brugerne, når de er motiverede for forandring eller har akut brug for behandling. Det går sjældent som planlagt, men de må helst ikke opleve "svigt" fra vores side – så mister de motivationen. Det kræver, at medarbejderne også kan gå på arbejde på andre tidspunkter end de måske havde troet, for at følge et forløb helt til dørs.

Dagstillingen gør det muligt at følge op på aftaler på dagen og indgå nye aftaler ved telefonisk kontakt til behandlere mv.. Det giver en mere effektiv og målrettet kontakt, som er til gavn for vores brugere i sidste ende. Samtidig giver det en tryghed, at der er en tovholder på sagerne, så tingene ikke går i stå, men er der handles, når der kan handles.

Vi har desuden tilbudt enkelte nye brugere, at de kan komme forbi med deres kontaktperson og se stedet uden for den officielle åbningstid. Dette for at gøre dem trygge nok til selv at finde herhen om aftenen.

Brobyggerens stilling er fleksibel og kan dække både aften og dag, hvorfor det også er muligt at komme ind om aftenen, hvor der er tid til både aftensmad og kaffe og eventuelt hjælpe med blot at stille computer og et menneske til rådighed. Her kan brobyggeren også hjælpe med praktiske ting som ikke kræver det store udover tid til at få det løst.

Tværfaglighed

Dette er ikke ændret siden seneste statusrapport, men kvaliteten er bedre, efterhånden som der opbygges et kontinuerligt samarbejde. De professionelle personlige relationer er vigtige.

Vi er dagligt i kontakt med offentlige og private aktører; kommunen, andre herberger eller behandlingssteder, for at finde tilbud eller 'efterlyse' nogle brugere, der skal følges op på, eller som har en aftale. Det er f.eks. hjemløseenheden, Husforbi, psykiatrisk gadeplansteam, sociolancen, Sundhedsteamet, Projekt udenfor og mange andre.

Ved vores tilstedeværelse på diverse møder/aftaler, får vi en viden og indblik i behandlingsplaner, så vi kan støtte fx med medicinering, og vi kan spørge ind til hvordan det går, når brugerne er her om aftenen. Dette samarbejde og denne kommunikation er vigtig, hvis vi skal gribe de få øjeblikke der opstår for at støtte op om netop vores målgruppe. Dette er eksempel 2 et godt eksempel på. Hvor brugeren kan have svært ved at navigere selv i systemet, og føler sig dårligt behandlet.

I nogle tilfælde har vi været i kontakt med brugere, der kun kort har været tilknyttet vores oprindelige tilbud, men det har via dagstillingen været muligt at bevare kontakten, selvom det f.eks. kun er på sms eller mail. Dette har efter sigende været en livline, når nærmeste familie ikke har været en mulighed. Det har vist sig vigtigt især i en tid, hvor Corona har isoleret de mest ensomme og ekstra sårbare.

Status

Brobyggerstillingen er vigtig set i forhold til at danne bro mellem vores borgere på gaden og behandlingssystemer herunder psykiatrien. De to eksempler er helt repræsentative for de 20 borgere brobyggeren konkret har haft forløb med. Og som eksemplerne viser, er det meget ressourcekrævende at få det til at lykkes. Selv når alle har de bedste intentioner.

Det tager tid at få gode resultater i netop denne gruppe af mennesker. I den tid dagstillingen har været besat, fra februar 2020, har vi fået rykket rundt på en del personer, som var klar til andre tilbud. Det kræver tid at opnå den tillid, og det kræver ekstra ressourcer som dagstillingen kan tilbyde, fordi der er personale ud over den normale normering aften og nat, hvor der kan være travlt, og hvor brugerne måske heller ikke har overskud og ro til at tale om deres situation, helbred mv. De er trætte og har brug for ro. Samarbejdet med det nye tilbud Morgencafeen i Folkets Hus giver også en mulighed for at holde dialog og kontakt til brugerne, der ofte opholder sig i området i løbet af dagen.

Særligt her i år 2 har vi oplevet et langt bedre samarbejde med alle vores samarbejdspartnere, herunder regionens tilbud. Det er den personlige kontakt brobyggeren har skabt, og det at flere henvender sig for at høre, hvordan der kan samarbejdes fx. når en bruger udskrives fra psykiatrien.

Internet er vi blevet bedre til at overgive relationen fra natarbejderne, så vores brugere bliver taget seriøst og få mere hjælp en blot en kop kaffe og en seng, hvis de vælger det. Det lader til at have skabt en tendens til at fastholde en del af de brugere, hvor der er sat noget i gang.

Opgaverne er mange, men resultaterne taler for sig selv. Vi har og er i gang med flere større sager, hvor vores meget syge brugere er i bedring og på vej. Men vi har mange flere, der trænger.

I forhold til ansøgningen, var det også planlagt at holde Åbent hus. Det har fortsat ikke været muligt grundet corona situationen, men det håber vi bliver muligt i den kommende periode.

Dato: 2. marts 2022

Heine Iversen, leder af Natcafeen Stengade
Charlotte Hansen, brobygger i Natcafeen

Rapport om projekt 'Byg bro til en bedre hverdag'

Journal-nr. 20013196

Hvad indeholdt projektet?

Projekt Byg bro til en bedre hverdag har haft til formål at opbygge et kontaktnetværk for at udbrede kendskabet til tre små aftenskoler, der tilbyder undervisning i dagtimerne til voksne med psykisk sårbarhed og sindslidelser.

Skolerne er: Lille Skole for Voksne i Vanløse, Mamma Mia skolen ved Utterslev Torv samt Den Grønne Dag- og Aftenscole ved Søerne på Østerbro.

Alle tre skoler er små og kan derfor tilbyde målgruppen et beskyttet miljø, med fokus på den personlige kontakt – såvel i undervisningen, som socialt. Der er plads til flere elever på alle tre skoler, og der er hermed en god mulighed for psykisk sårbare og sindslidende voksne for at finde et fællesskab og et frirum. Skolerne giver en mulighed for en trædesten ud i civilsamfundet, f.eks. efter at have været isoleret i længere tid i eget hjem eller efter indlæggelse.

Kontaktnetværket skulle opbygges blandt alle, der arbejder med målgruppen:

- Regionalt
 - Hospitaler
 - Psykiatriske afdelinger
 - Akutmodtagelser
 - Ambulatorier mm
 - Recovery mentorer
 - Socialrådgivere (bindeled til kommunen)
 - OPUS
 - Psykinfo
- Kommunale indgange
 - Jobcentre
 - Bolig- og beskæftigelsesenheder
- NGO'er
 - Eks: SIND, Røde Kors, Peer netværket m.fl.
- Geografi: Projektet har været målrettet hele Region Hovedstaden, men med primært fokus på kommunerne København, Rødovre, Frederiksberg, Brøndby, Hvidovre, Ishøj med flere. Målgruppen har oftest svært ved at bevæge sig over større afstande, hvorfor det er mest relevant at fokusere på det nærmeste geografiske område.

Hvad kom ud af projektet?

Præsentationen af projektet er blevet positivt mødt ved samtlige møder med relevante kontakter. Alle kan se en rigtig god pointe i det arbejde, skolerne laver – og se fordelene og relevansen ved de tilbud, skolerne har til målgruppen. Mange socialrådgivere, recoverymentorer m.fl. har sagt: *jeg har et par helt konkrete borgere i tankerne nu, som jeg kan se have gavn af jeres tilbud.*

Derudover er der opnået følgende:

- Centrale kontaktpersoner i region og kommuner er blevet lokaliseret og kontaktet.
- Ligeledes er relevante kontaktpersoner i diverse NGO'er blevet lokaliseret og kontaktet.
- Der er udviklet et elektronisk nyhedsbrev, som i skrivende stund udsendes til 104 modtagere – alle professionelle, som arbejder med målgruppen og er relevante for netværket. Nyhedsbrevet fungerer

som en kommunikationsplatform til at fortsætte kontakten, og indeholder information om alle tre skoler, eksempelvis dato for semesterstart og diverse aktuelle arrangementer.

- Projektet er lykkedes med at fremme kendskabet til skolerne og hvad skolerne kan.

Hvilke udfordringer stødte vi på?

I gennem projektperioden er der opnået en indsigt i psykiatriområdets kompleksitet. Når man som aktør for civilsamfundet stiller sig til rådighed, er det svært at gennemskue, hvilke døre man skal banke på.

Eksempelvis:

- Hvad hører til region, og hvad hører til kommune?
- Hvem i den enkelte instans har borgerkontakt?
- Hvordan hænger de forskellige forløb sammen med generel behandling?
- Hvor skal indsatsen lægges, for at nå frem til de relevante kontaktpersoner?
- Hvor i systemet færdes den relevante målgruppe?¹

Yderligere stødte projektet på følgende udfordringer:

- Travlhed i psykiatrien. Det blev tidligt i processen tydeligt, at der er pres på denne sektor, f.eks. på sengeafsnit, akutmodtagelser og psykiatriske ambulatorier. Det kom til udtryk ved, at det var svært at komme igennem til de rette kontakter, derefter svært at få møder i kalenderen – og endelig blev aftalte møder ofte udsat og i nogle tilfælde aflyst grundet travlhed. Ligeledes kunne travlheden mærkes under møder, særligt når de foregik ude i psykiatrien, hvad enten det var på sygehusafsnit, ambulatorier eller andre steder.
Til trods for positiv respons på møder, er der mange som efterfølgende ikke er vendt tilbage på opfølgende kontakt.
- Travlheden gjorde sig også gældende ved kommunale kontakter, eksempelvis jobcenter og socialforvaltningen. Her gjaldt samme udfordringer som ovenfor.
- Egenbetaling. Da tilbuddene er aftenskoler, er der tilknyttet egenbetaling². Dette aspekt er en udfordring, dels fordi økonomierne er små for mennesker på eks. ressourceforløb eller kontanthjælp, dels i forhold til andre, gratis tilbud til målgruppen.
Da der er eksempler på borgere, der har fået betalt deres kursusforløb af aktører som Væksthuset, er det gennem projektet blevet forsøgt undersøgt, om det er muligt at en borger kan få betalt kursusgebyret i forbindelse med eksempelvis et ressourceforløb. Indtil videre uden resultat.
Det er en stor skam, da det er vores overbevisning, at tilbuddene er yderst relevante for den del af målgruppen, der har brug for nærhed og et blødt skridt ud i den virkelige verden, til en yderst rimelig pris for kommunen.
- Covid. Helt specielt for projektperioden, ramte den ned i en tid med nedlukninger og restriktioner. Dette har haft betydning både i henhold til perioder med stilstand i projektet, grundet manglende muligheder for at mødes, men også i henhold til dalende elevtilslutning. Målgruppen har været

¹ Denne pointe illustrerer også, hvor svært det må være som patient i et komplekst system. Den enkelte psykisk udsatte kan være i flere forløb samtidig. Og her er tale om en gruppe mennesker, som virkelig kæmper, somme tider for overhovedet at komme op af sengen og endnu mere for at komme ud ad døren.

² Priseksempler: Lille Skole for Voksne: 35 lektioner 600 kr hvis man bor i Kbh eller Frb kommune. For andre kommuner 900 kr. Mamma Mia: 28 lektioner 450 kr. Den Grønne Dag- og Aftenskole: 22 lektioner 704 kr for Kbh/Frb. Ellers 924 kr.

slemt ramt af coronaangst, og det har yderligere isoleret mange, og gjort det endnu sværere at komme ud i verden og starte op på noget nyt.

Hvad blev ændret i projektet undervejs?

Kort tid efter projektets opstart stod det klart, at udfordringer som f.eks. psykiatriområdets kompleksitet samt en gennemgående travlhed hos kontaktpersoner gjorde det vanskeligt at udføre ellers planlagte aktiviteter i projektet. Derfor ændredes strategien for at tilpasse sig denne virkelighed:

- Implementering af en fast besøgsplan er en uholdbar løsning. Deltagelse i sådanne arrangementer vil ikke blive prioriteret i et meget travlt arbejdsliv. Derimod har projektmedarbejder og -leder i løbet af projektet været fleksible i forhold til mødesteder og tidspunkter, for at muliggøre så mange fysiske møder som muligt (se bilag med log over projektets aktiviteter).
- Det er ikke realistisk at kontaktpersoner vil deltage i åbent hus-arrangementer. I stedet for er der blevet arrangeret møder, når det har været muligt for de relevante – og som oftest ude på kontaktpersonernes arbejdsplads. Alle er blevet spurgt, om de ønsker at modtage nyhedsbrev, hvilket er en metode til at opretholde netværket.
- Elevinddragelse har ligeledes vist sig at være en udfordring at planlægge og koordinere, af ovenstående grunde. Som en anden form for inddragelse, er mange besøg på skolerne blevet mødt af spontan interaktion med de elever, der har været til stede på dagen.

Implementering af projektet:

Det er blevet klart undervejs i projektet at det er nødvendigt kontinuerligt at gøre opmærksom på eksistensen af de tre skoler målrettet psykisk sårbare, da bevidstheden om skolerne ellers drukner i en travl hverdag i psykiatrien og kommunerne. Derfor blev det valgt at implementere nyhedsbrevet som et værdifuldt redskab i kontakten til netværket fremadrettet. Nyhedsbrevet har netop til formål at gøre opmærksom på skolerne på jævnlig basis, samt at fungere som en tilgængelig kanal ud til alle kontaktpersoner, der i en travl hverdag ellers er svære at nå.

Det er således planen at fortsætte med at udgive nyhedsbreve 4 x årligt. Denne kommunikationsplatform vil fungere som nerven i det igennem projektet opbyggede kontaktnetværk, og har flere funktioner:

- Dels at fungere som en påmindelse til relevante kontakter om, at disse tilbud eksisterer. I en travl hverdag, med input fra mange forskellige steder, er det centralt.
- Dels at informere om, hvad der rører sig af nye fag og aktiviteter. Det kan eksempelvis være arrangementer over sommerferieperioden eller i julen, som er tidspunkter, der er svære for målgruppen. Når andre holder fri med familien, er de fleste elever alene og isolerede.
- Endelig indeholder nyhedsbrevene altid kontaktoplysninger, således at modtagerne kan skrive eller ringe og aftale besøg med interesserede borgere. Det er vigtigt at handle hurtigt, og benytte sig af en borgers motivation, når den er til stede.
- Fremadrettet vil kontaktnetværket fortsat blive udvidet, så nye relevante kontaktpersoner informeres om skolerne og tilmeldes nyhedsbrevet.

Projektet har understreget vigtigheden af, at der eksisterer tilbud som disse skoler. Steder, der kan bygge bro og være første trædesten ud i samfundet, for nogle af de mest isolerede og sårbare borgere. Ja, det er en beskyttet lille 'boble', men samtidig ER skolerne en del af civilsamfundet, og dermed et skridt ud i verden. Og det er et super vigtigt skridt at tage.

Afslutningsvis skal der lyde en stor tak til Social- og psykiatriudvalgets pulje i Region Hovedstaden for muligheden for at gennemføre dette projekt.

Log for aktiviteter i projekt Byg bro til en bedre hverdag

Møder:

Regionen:

- **Hospitaler:**
 - Gentofte, møde m. afdelingssygeplejersker fra alle psykiatriske afsnit
 - Bispebjerg, akutmodtagelsen
 - Rigshospitalet, møde m. afdelingssygeplejersker fra psykiatrisk afsnit
- **Ambulatorier:**
 - Bispebjerg/Brønshøj (Møntmestervej)
 - Frederiksberg/Vanløse (Nimbusparken)
 - Nørrebro (Griffenfeldsgade)
 - Østerbro (Strandboulevarden)
- **Recoverymentor:**
 - Møde med lokale, koordinerende mentor
 - Møde med koordinatore for recoverymentor fra Psykiatrisk center Ballerup
 - Møder med mulige interesserede, tilknyttet recoverymentor fra alle ambulatorier
- OPUS af to omgange for forskellige grupper
- PsykInfo

Kommunalt:

- **København:**
 - Jobcenter København - Lærkevej
 - Socialforvaltningen, Borgercenter Voksne (Ressourceforløb)
 - Bolig- og beskæftigelsesenheden
 - Center for selvstændige boformer og sundhed
 - IPS (Individuelt Planlagt job eller uddannelse med Støtte)
 - Grib København
- **Frederiksberg:**
 - Møde med Sund Frederiksberg
- **Rødovre:**
 - Jobcenter

Andre aktører under Københavns Kommune:

- Væksthuset
- Hans Knudsen Instituttet
- Springbræt

NGO'er og patientforeninger

- Outsideren
- BedrePsykiatri København
- SIND København
- Peer-Netværket
- Håb i Psykiatrien

Andre kommuner:

Har kontaktet:

- *Ballerup
- *Glostrup
- *Herlev
- *Rødovre
- *Hvidovre
- *Ishøj
- *Brøndby
- *Frederiksberg
- *Lyngby/Taarbæk

Endvidere har vi været i kontakt med:

- *Angstforeningen
- *Autismeforeningen
- *Center for komplekse symptomer
- *Røde Kors Kbh
- *Psykiatrisk Center Amager:
 - Akutmodtagelse
 - Tværsektoriel konsulent
- *Diverse botilbud og væresteder

Nyhedsbrev:

7 nyhedsbreve udsendt indtil videre.

107 modtagere

SLUTRAPPORT

Dato: 27. januar 2022

Til: Social- og Psykiatriudvalget

Projekt 'Frivillig indsats i døgnafsnit'

Projekt 'Frivillig indsats i døgnafsnit' har været i gang siden starten af 2020. I 2019 bevilgede Social- og psykiatriudvalget 405.000 kr. til projektet. På grund af COVID-19, blev det besluttet at genansøge om midler til forlængelse af projektet. Social- og Psykiatriudvalget bevilgede derfor yderligere 220.000 kr. til brug i 2021.

Formål

Formålet med projekt 'Frivillig indsats i døgnafsnit' er at forbedre mulighederne for meningsfulde aktiviteter, sociale fællesskaber og mellemmenneskelig kontakt for patienter, der er indlagt på døgnafsnit på PC Amager. Dette skulle ske ved at udvikle et PCA-netværk af frivillige.

Indsats

Organisatorisk set er indsatsen bygget op omkring en frivilligkoordinator, der er ansat på det intensive afsnit, B1. Frivilligkoordinatorens funktion er blandt andet at rekruttere, ansætte, drive og fastholde de frivillige på PC Amager, samt skabe samarbejder med andre aktører på civilsamfundsområdet med henblik på at styrke den frivillige indsats. Foruden tilknytningen på B1, er frivilligkoordinatorens funktion også tværgående på centeret, hvor der i løbet af 2021 er forankret frivillige på søsterafsnittet, B2. Derudover er der blevet etableret samarbejder med Håb i Psykiatrien via frivillige musikere/kunstnere, de har stillet til rådighed, samt et fodbold-samarbejde med organisationen OMBOLD på to andre intensive afsnit, C3 og D1.

Konkret rekrutteres de frivillige til at lave aktiviteter med patienter på intensive afsnit. Der har indtil videre i hele projektperioden været i alt 13 enkeltstående frivillige på B1 og B2, hvoraf fem er stoppet. I spørgeskemabesvarelserne indgår ni frivillige. Frivilligkorpset har indtil videre bestået af borgere fra civilsamfundet, både kvinder og mænd mellem 18-56 år, men med en overvægt af unge kvinder i 20'erne og med en uddannelsesmæssig interesse inden for det psykiatriske felt. Aktiviteterne har primært bestået af kreative aktiviteter, boldspil, brætspil, samt træning, hvor der er taget udgangspunkt i den frivilliges præferencer, samt patienternes ønsker. Derudover er der blevet afholdt to større arrangementer sammen med de frivillige, personale og patienter – en sensommerfest og en julehyggedag begge i 2021. Foruden de enkeltstående frivillige, har vi i 2021 haft succes med at afholde i alt fem koncerter/optrædener med frivillige musikere/kunstnere fra Håb i Psykiatrien. Derudover er der i samarbejde med OMBOLD blevet spillet fodbold med patienter og personale på C3 og D1 hver torsdag siden slut august 2021.

Meningen med den frivillige indsats har generelt set været at åbne de intensive afsnit mere op og skabe liv og håb hos den enkelte patient. Dette ved, at de får

indblik i de muligheder for sociale aktiviteter og fællesskaber, der findes ude i civilsamfundet. Formen på de enkeltstående frivilliges gang på B1 og B2 har været, at de primært kommer på afsnittene én gang om ugen i to timer ad gangen, primært i aften timerne og weekenden. I praksis har det dog set lidt anderledes ud, hvor der har været forskel på, hvor ofte de er kommet på afsnittene grundet COVID-19, samt uddannelses- og jobsituation. I nogle uger har der således været flere frivillige på afsnittene end andre.

Evaluering af indsatsen

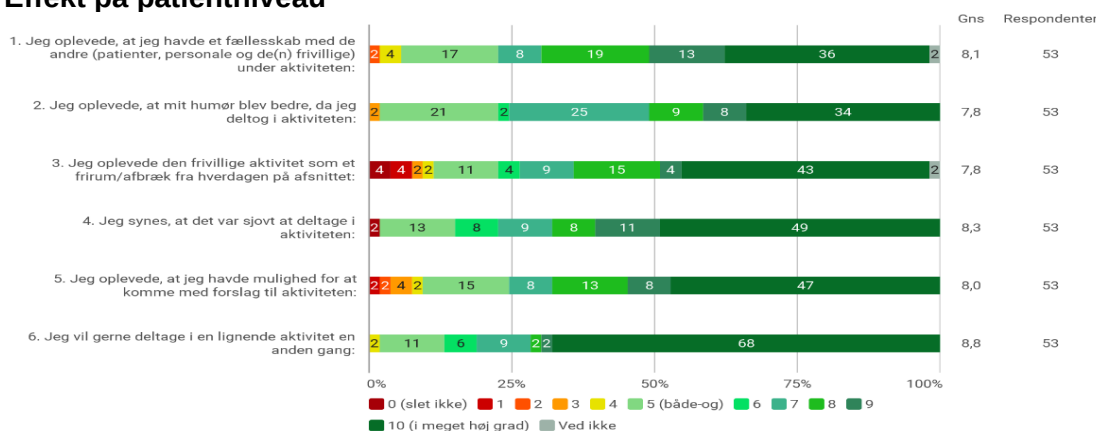
Fra juni-november 2021 er der blevet målt på effekten af 9 frivilliges indsats på B1 og B2. Dette ved hjælp af fire spørgeskemaer, som er blevet uddelt til patienterne, de frivillige og personalet. Personalet har fået to spørgeskemaer – et der vedrører alle i personalegruppen, og et til det konkrete personale, der har været på vagt sammen med de frivillige. Hovedsageligt har alle fire spørgeskemaer omhandlet de enkelte målgruppers oplevelse med indsatsen med fokus på patienternes recovery: *Tilknytning og samhørighed, håb og optimisme, identitet og selv-værd, mening og mestring, samt empowerment og indflydelse*. Spørgeskemaerne består af 6 til 11 spørgsmål, som besvares ud fra en vurderingsskala fra 0-10, hvor 0 er det laveste, og 10 er det højeste. Derudover er der tilføjet to-tre ekstra kategorier i nogle spørgsmål: 'Ingen patienter talte om aktiviteten', 'Ingen patienter deltog' og 'ved ikke'. Der er indtil videre blevet udfyldt 53 patientspørgeskemaer, 30 frivilligspørgeskemaer og henholdsvis 28 og 17 personalespørgeskemaer. Den samme person kan godt besvare spørgeskemaet mere end én gang, hvis vedkommende fx har deltaget i flere frivilligaktiviteter og har besvaret efter hver deltagelse. Kolonnen for 'respondenter' skal derfor forstås som antal besvarelser og ikke det egentlige samlede antal respondenter. Resultaterne vises henholdsvis som frekvens og gennemsnit.

Succeskriterierne for indsatsen har hovedsageligt været at:

- Forbedre patienternes oplevelse af at være indlagt i psykiatrien og understøtte patienters deltagelse i positive sociale fællesskaber og meningsfulde aktiviteter under indlæggelse.
- Udvikle metoder til samarbejde med frivillige og civilsamfundet i en samarbejdesproces mellem Psykiatrisk Center Amagers ledere og medarbejdere, frivillige og patienter.

Dette har derfor været udgangspunktet for evalueringen.

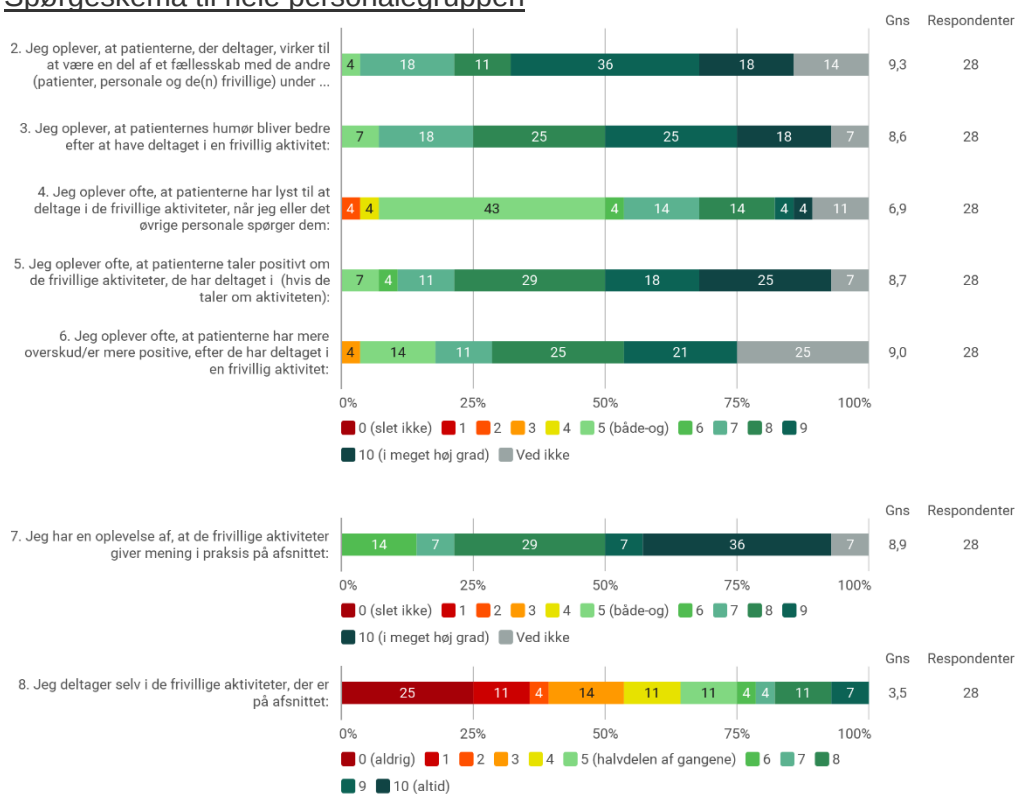
Effekt på patientniveau

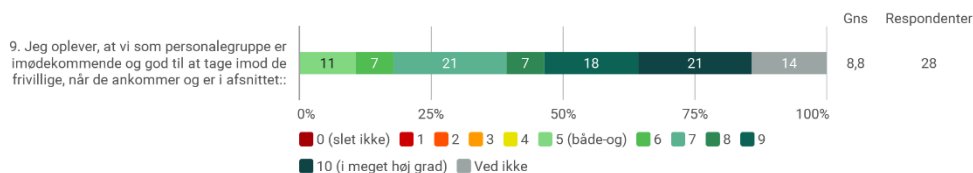

I modellen ses der en overvægt af besvarelser i den yderste grønne kategori: 10 "i meget høj grad". Derudover er der kun få af patienterne, der har svaret under 5 "både og". Det tyder derfor på, at der opstår fællesskab og sociale relationer gennem de frivillige aktiviteter. Hertil har flere af patienterne også fortalt, at de oplever, at de for en stund får afløb fra deres tankemylder, lidelse(r) og udfordringer, når de laver noget med de frivillige. Dette vidner om, at den frivillige indsats har haft en positiv effekt for patienterne i forhold til at forbedre oplevelsen af at være indlagt gennem deltagelse i positive sociale fællesskaber og meningsfulde aktiviteter.

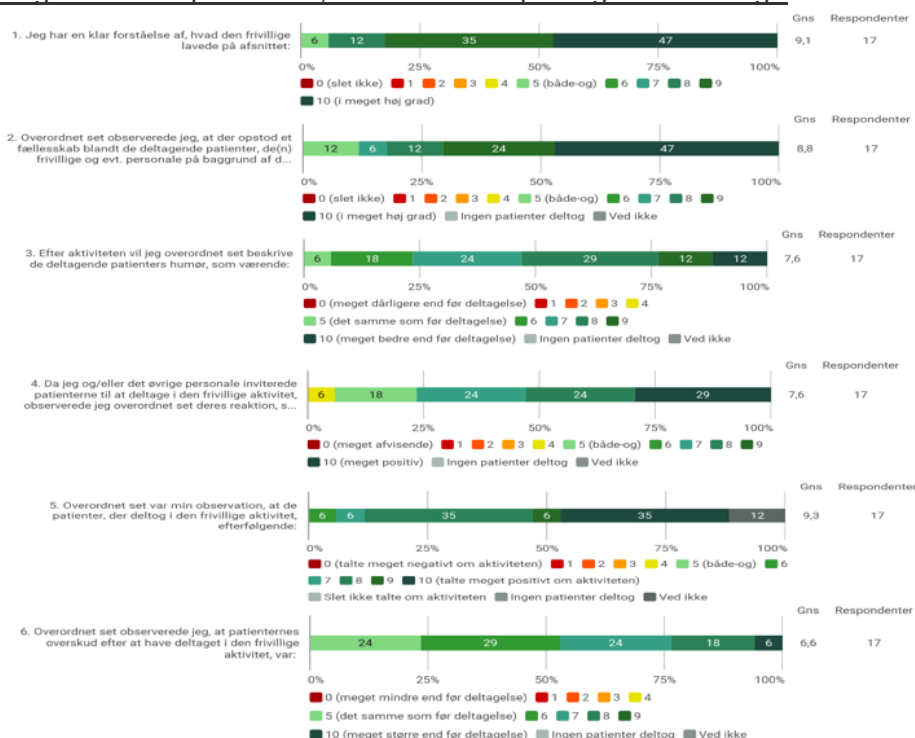
Effekt på medarbejderniveau

Spørgeskema til hele personalegruppen

Spørgeskema til personale, der har været på vagt med frivillige

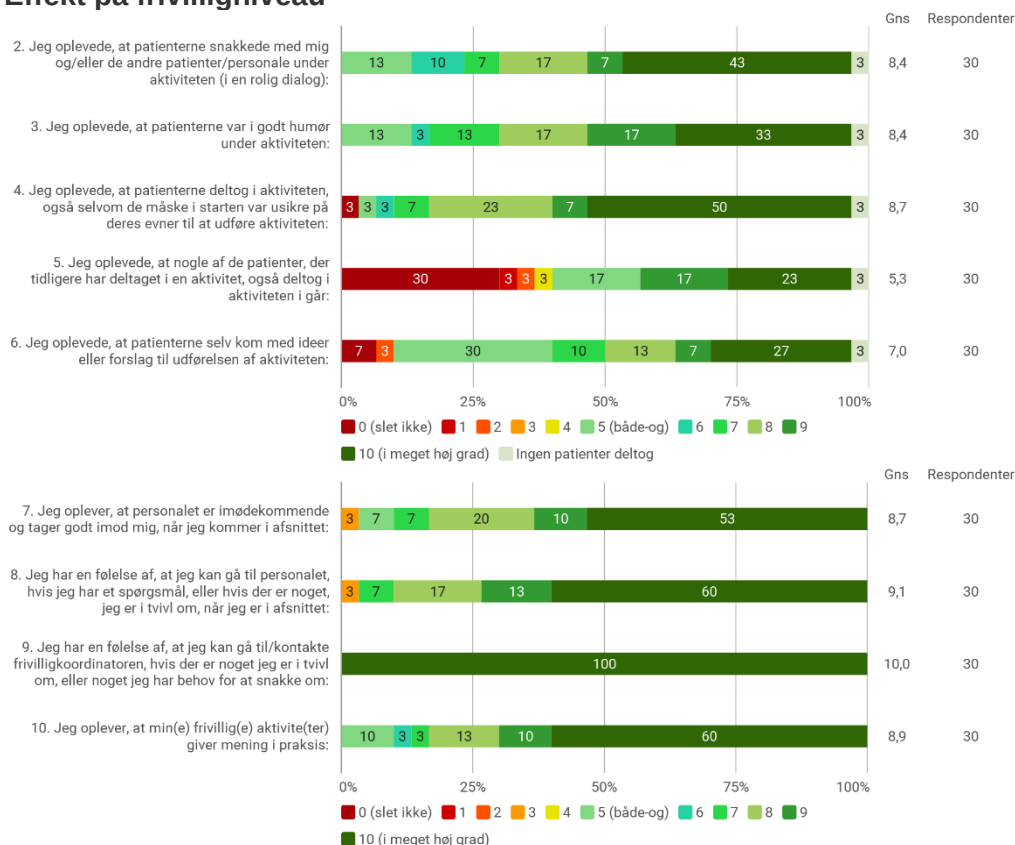

I forhold til personalet ses der også en overvægt af positive tilbagemeldinger, hvor flere oplever en forbedring hos patienterne. Her er der blandt andet en overvægt af besvarelser i kategorierne 5 til 10 i begge spørgeskemaer, som indikerer en positiv oplevelse af indsatsen. Særligt i spørgeskemaet til det personale, der har været på vagt sammen med de frivillige, ses der en overvægt af besvarelser i kategorierne 9 og 10 i de fleste af spørgsmålene. Hertil har flere udtalt, at de særligt oplever en forbedring i patienternes humør, når de frivillige er i afsnittet. Dette er blandt andet en indikator på, at der fra personalets perspektiv skabes lys og måske håb hos den enkelte patient, som er en meget vigtig del af recovery-processen.

I forhold til relationen mellem personale og de frivillige i det generelle spørgeskema, er der igen en overvægt af positive tilbagemeldinger, både i forhold til at indsatsen giver mening på afsnittet, samt at personalet oplever, at de som personalegruppe er imødekommende overfor de frivillige. Her ligger de fleste besvarelser mellem kategori 8 og 10 til spørgsmålet om, hvorvidt indsatsen giver mening på afsnittet. Til spørgsmålet vedrørende om personalet oplever, at de selv er imødekommende, ligger størstedelen af besvarelserne mellem kategori 7 og 10. I forhold til personalets deltagelse i de frivillige aktiviteter ved vi fra erfaring, at det udgør en positiv faktor, når det kommer til at motivere patienter

til deltagelse. Her har 25 procent af de adspurgte angivet, at de aldrig deltager i aktiviteterne, hvor 37 procent har svaret, at de som minimum deltager halvdelen af gangene eller mere. Her er det vigtigt at have for øje, at der er tale om et intensivt afsnit, hvorfor der ikke nødvendigvis er tid til at deltage. Flere medarbejdere har kommenteret, at de forsøger at deltage, når de har tid og mulighed for det.

Effekt på frivilligniveau

I forhold til de frivillige ses der igen en overvægt af positive tilbagemeldinger, hvor der i de fleste af spørgsmålene er en overvægt af besvarelser i kategorien 10. Hertil har flere af de frivillige blandt andet udtalt, at en del af patienterne var usikre på deres evner til at udføre aktiviteten i starten, men overkom denne usikkerhed gennem støtte og hjælp fra de(n) frivillige. Det tyder derfor på, at den frivillige indsats, set ud fra de frivilliges perspektiv, giver patienterne nogle succesoplevelser gennem de sociale fællesskaber, der opstår i mødet med de frivillige – succesoplevelser som er yderst vigtige i patientens recovery-proces.

I forhold til relationen mellem personale og de frivillige, set ud fra de frivilliges perspektiv, er der også en overvægt af positive tilbagemeldinger, hvor over halvdelen af de frivillige angiver kategorien 10 i spørgsmål 7 til 10. Der har dog været enkelte episoder med udfordringer i forhold til, at de frivillige har oplevet at blive taget mindre godt imod af personalet. Det har særligt været på det afsnit, der har haft frivillige i kortest tid, hvilket kan hænge sammen med en mangel på viden om, hvad formålet med de frivilliges gang på afsnittet helt konkret har

været, samt hvad forventningerne har været til personalet. I disse situationer er der meget hurtigt blevet taget hånd om udfordringerne. Derudover har en frivillig på det modsatte afsnit kommenteret, at vedkommende har oplevet en positiv udvikling i imødekommenheden blandt personalet, hvilket igen kan spejle tilbage på, at personalet med tiden er blevet mere vant til de frivilliges gang på afsnittet og i højere grad ved, hvad personalets egen rolle er i den frivillige indsats.

Organisatoriske erfaringer

I forbindelse med projektet har vi gjort os nogle organisatoriske erfaringer, både i forhold til stillingen som frivilligkoordinator, samt udbredelsen af en frivillighedskultur på de intensive afsnit.

Stillingen som frivilligkoordinator

I hele projektperioden har frivilligkoordinatorstillingen været todelt, hvor vedkommende både har været frivilligkoordinator og projektleder på den frivillige indsats. Efter projektperioden vurderes det fordelagtigt med en opdeling af de to dele i to forskellige stillinger. Det vurderes bl.a. at det på sigt vil styrke indsatsen, hvis frivilligkoordinatoren udspringer af en funktion på de pågældende afsnit, da det er afgørende for forankringen, motivationen og trivslen blandt de frivillige, at frivilligkoordinator kender patienterne og kollegaerne på afsnittene.

Udbredelsen af en frivillighedskultur på de intensive afsnit

I forbindelse med udbredelsen af brugen af frivillige på de intensive afsnit har vi erfaret, at der er nogle forhold, man skal være opmærksom på, når man igangsætter frivillige på afsnittene.

Herunder er der listet nogle af de konkrete forhold:

- Formålet med brugen af frivillige skal både udspringe nedefra i forhold til, hvad patienterne har brug for, samt oppefra i forhold til at klarlægge overfor personalet, hvorfor det er vigtigt og relevant med frivillige.
- Der er behov for ledelsesmæssig fokus på indsatsen løbende for at sikre, at den samlede personalegruppe forstår vigtigheden af indsatsen.
- Det er vigtigt, at de frivillige altid oplever at blive taget godt imod af det personale, der på vagt.
 - o I forhold til at sikre, at de frivillige føler sig taget godt i mod på afsnittene kan det være en god idé, at der fra gang til gang udvælges konkrete personer, der tager imod den frivillige.

Ud fra ovenstående effekter og erfaringer vil PC Amager forsøge at fortsætte den frivillige indsats, men med en ny organiseringsform.

Dato: 27.01.2022

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Josefine', is written over a horizontal line.

Josefine Segerstrøm Mørk
Projektleder og frivilligkoordinator
Frivillig indsats i døgnafsnit
Psykiatrisk Center Amager
Tlf. 21 77 38 85
E-mail: josefine.segerstroem.moerk@regionh.dk

Slutrapport i forbindelse med projekt "Grønne broer mellem psykiatri, kommune og civilsamfund"

WeShelter fik i december 2020 bevilget 428.000 kr. i støtte fra social- og psykiatriudvalgets pulje til tværsektorielle samarbejder til projekt "Grønne broer mellem psykiatri, kommune og civilsamfund".

Projektet er blevet realiseret i perioden 01.01.2020 – 31.12.2021.

Projektets overordnede målsætning var at bidrage til recovery igennem rehabiliterende forløb og samvær med andre ligestillede. Vi ville opnå målsætningen ved at dele viden om aktiviteter i aktivitets- og samværstilbuddet Offside og styrke brobygningen til Offside, så flere mennesker med psykisk sygdom kunne finde styrke i at være en del af arbejdet og fællesskabet i Offside.

Der var i ansøgningen sat seks delmål i projektet. Nedenstående gennemgår de seks delmål. Sideløbende redegør vi for, hvad vi har opnået i projektperioden.

Delmål	Hvad har vi gjort i projektperioden
Kortlægning af interessenter	Der er udarbejdet kortlægning af interessenter. Kortlægningen mandede ud i gennemførelse af kommunikationsindsats.
Etablering af netværk	Der er etableret nye netværk og skabt nye samarbejdsbånd mellem Offside og tilbud i hhv. Københavns Kommune, Region Hovedstaden – og i særdeleshed Bispebjerg Hospital – og civilsamfundet. Etableringen er nye netværk er mundet ud i alt fra formaliserede samarbejds møder, deltagelse i netværk, oplæg, besøg i haven, henvisning af borgere, fælles temaarrangementer - til ikke mindst det allervigtigste: nye tætte samarbejdspartnere og ugentlige eller månedlige telefonopkald om brobygning til konkrete borgere eller nye samarbejds muligheder og idéer.
Udarbejdelse af kommunikationsmaterialer	Der er udarbejdet: - Katalog over workshops og aktiviteter i Offside i 2021, der er målrettet nuværende brugere og nye potentielle brugere af Offside. Kataloget kan findes her: https://weshelter.dk/projekt/offsides-sociale-haver/ - Handout/folder om Offside, der er målrettet samarbejdspartnere - Fire postkort om Offside, der er målrettet potentielle brugere af haven. Postkortene kan endvidere hænges på buketter fra Offside, som gives til bl.a. afdelinger på Bispebjerg Hospital. Således udbredes kendskabet til Offside. - Grafisk illustration om Offside, som anvendes i forbindelse med oplæg om Offside m.m. - Video om Offside, som anvendes i forbindelse med oplæg om Offside. Videoen kan endvidere vises til og vække nysgerrighed hos potentielle brugere af Offside, samarbejdspartnere o.a. Den kan lægges på hjemmeside, SoMe m.m. Videoen kan ses her: https://player.vimeo.com/external/591006062.hd.mp4?s=364b96e0dea3827a9d6e1862c812b0af0482f697&profile_id=175&download=1
Gennemførelse af kommunikationsindsats	Der er omdelt/sendt kommunikationsmaterialer ud til samarbejdspartnere i kommune, psykiatri og civilsamfund.

	Der er holdt oplæg om potentialerne i Offside hos kommunale tilbud og tilbud i regionen.
<i>Følgeskab til fællesskab</i>	<i>Da vi ikke fik bevilget det ansøgte beløb, blev dette delmål taget ud af projektet.</i>
Forankring af projektet	Det er etableret gode og stabile netværk på tværs af kommune, psykiatri og civilsamfund, som Offside skaber videre brobygning ud fra. Der er ved at blive udarbejdet katalog for workshops og aktiviteter i 2022, som skal deles ud til brugere og potentielle brugere af Offside og samarbejdspartnere. Der er i samarbejde med eksterne samarbejdspartnere aftalt temaarrangementer for 2022. Offside er i dialog med eksterne samarbejdspartnere omkring fremtidige samarbejder og brobygning for borgere.

Delmålene skulle nås gennem 4 konkrete aktivitetsmål. I nedenstående oversigt ses hhv. aktivitetsmål samt de indfrieede mål ved projektets afslutning.

Aktivitetsmål	Indfrieede aktivitetsmål pr. 31.12.21
Antallet af brugere i Offside øges med 35 nye brugere i projektperioden	Der er kommet 37 nye brugere i Offside
Der omdeles/udsendes bruger-rettet og medarbejder-rettet materiale om Offside til 50 tilbud	Der er omdelt/udsendt materialer til 51 tilbud
Der afholdes 15 oplæg om Offside	Der er gennemført 18 oplæg
Der gennemføres 6-8 særlige temaarrangementer for målgruppen i samarbejde med eksterne tilbud	Der er gennemført 9 temaarrangementer med eksterne tilbud

Projektet har således indfriet projektets overordnede målsætning, delmål samt aktivitetsmål.

WeShelter er glade for, hvad projektet "Grønne broer mellem psykiatri, kommune og civilsamfund" har skabt og det, som støtten fra social- og psykiatriudvalgets pulje til tværsektorielle samarbejder har muliggjort for Offside.

Afsluttende projektrapport for

”Helt i eget liv – brobygning mellem sygdom og hverdagsliv”

Projektperiode:

1. januar 2021 – 31. marts 2022 inkl. forlængelse af projektperioden i 3 måneder.

Projektets formål:

Projektet har haft som formål at sikre et samarbejde med ambulante psykiatriske tilbud i Region Hovedstadens Psykiatri, særligt OPUS og F-ACT Teams, om at tilbyde patienter deltagelse i holdbaseret undervisning i Foreningen Outsideren sideløbende med deres behandlingsforløb og efter endt behandling.

Gennem vores allerede eksisterende samarbejde med Huset for Psykisk Sundhed på Nørrebro, var vi blevet opmærksomme på behovet for at sikre flere ambulante patienter adgang til meningsfulde undervisningsaktiviteter i lokalområdet i både dagtimerne, hvor mange oplever et tomrum, og i aften timerne for de patienter, der har arbejde eller studier, men som har brug for at være sammen med ligesindede som støtte. Formålet med projektets aktiviteter har således været at styrke ambulante patienters recovery-proces gennem deltagelse i den holdbaserede undervisning og i det frivilligfællesskab, man kan blive en del af i Outsideren.

Projektets formål har ligeledes været at skabe en mere sammenhængende overgang fra behandling til hverdagsliv, ved at styrke samarbejdet og dialogen mellem den ambulante psykiatri og Outsideren som en frivilligforening i lokalsamfundet.

Evaluerings af projektets forløb, aktiviteter og samarbejdet mellem projektets parter

Ligesom alle andre af Outsiderens aktiviteter, blev også opstarten af projekt ”Helt i Eget Liv” påvirket af Covid19 og de mange restriktioner, der fulgte med. Vi var udfordrede flere gange undervejs i projektperioden, da nedlukninger og restriktioner omkring fysisk fremmøde og antal forsamlede gjorde det svært at følge den oprindelige tidsplan for projektet. Vi forsøgte at løse dette ved at arrangere holdundervisning udendørs og online, der faktisk gjorde det muligt for os at opstarte og fastholde vores aktiviteter på trods af de svære projektomstændigheder.

Grundet det beskårede projektbudget i forhold til det oprindeligt ansøgte, havde koordinatoren lidt færre timer i projektet. De blev brugt på at opstarte projektsamarbejdet med OPUS og F-ACT, på at udvikle informationsmateriale omkring holdundervisningen, på at rekruttere deltagere og på at koordinere undervisningen med de to undervisere i projektet.

Ud fra vores projektpartneres ønske udviklede koordinatoren nogle små film med underviserne, som kunne bruges af medarbejderne i OPUS og F-ACT til at formidle omkring projektet til mulige deltagere. Grundet Covid19 kunne vi ikke tage ud og fortælle om projektet via fysisk fremmøde, og de små film var derfor af afgørende betydning for, at vi kunne nå ud til patienterne i den ambulante psykiatri.

Tilbagemeldingen fra vores projektpartnere har været, at filmene fungerede rigtig godt som et redskab for medarbejderne til brug i videreformidlingen omkring holdundervisningen til patienterne.

Særligt oplevede vi at mange patienter hørte om holdundervisningen fra F-ACT, men der kom også deltagere fra OPUS. Denne forskel kan skyldes, at vi allerede var til stede i Huset for Psykisk Sundhed og at medarbejderne der allerede kendte til vores forening og mulighederne for at blive en del af vores frivilligfællesskab og aktiviteter. Dette viser hvor vigtigt det er, at sikre langvarige samarbejder mellem den ambulante psykiatri og foreningslivet, så medarbejderne i den ambulante psykiatri kender til og anvender muligheden for at bygge bro til foreninger som Outsideren sideløbende med patienternes behandlingsforløb og efter endt behandling.

Vi afholdte 3 projektmøder undervejs i projektperioden: Et ved opstart, et midtvejs og et ved projekts oprindelige afslutningstidspunkt. Ved alle tre møder fik vi snakket projektets fremdrift og de udfordringer, vi mødte undervejs, igennem. På trods af Covid19-nedlukninger og restriktioner gik samarbejdet godt og vi var også i dialog mellem de tre projektmøder.

En af de udfordringer vi stødte på undervejs i projektperioden var, at det var svært at få etableret holdundervisning i aftentimerne grundet Covid19-restriktionerne. Det fungerede ikke så godt at lave holdundervisning udenfor i aftentimerne eller online, mens underviserne var i eget hjem. Derudover oplevede vi også en mindre tilslutning til aftenundervisningen blandt projektets deltagere. Derfor ændrede vi holdundervisningen til kun at foregå i dagtimerne. Til gengæld har der gennem hele projektperioden været god tilslutning til holdundervisningen, og i flere tilfælde har vi måtte operere med en venteliste for ikke at gøre holdene for store.

Vi har gennem hele projektforsløbet haft et filosofihold, hvor der er blevet taget forskellige emner op af relevans for deltagerne og brugt tid på at relatere almenmenneskelige livsvilkår som jalousi, sorg, sygdom mm. til filosofiske traditioner og tænkere. Derudover har vi i projektperioden haft to skrivehold, der har fokuseret på hhv. at give deltagerne en 'værktøjskasse' med gode skriveteknikker og viden om forskellige skrivegenrer og på at få hul på skrivningen gennem kreative skriveøvelser og personlig sparring med underviseren.

Tilbagemelding fra deltagerne har været utrolig positiv, og en af deltagerne formulerer sig fx sådan omkring sin deltagelse i skriveholdene:

"Det har været øjenåbnende at blive mødt med et andet og ikke-psykiatrisk blik på de forskellige skrivehold. At skrive har givet mig nogle andre øjne at se mig selv og andre med, når jeg i teksterne har fået mulighed for at skrive anderledes om de psykiatriske erfaringer i lyset af livshistorier, sansning og kreativitet. Jeg oplever at have en masse at fortælle med udgangspunkt i min sårbarhed og erfaring med psykisk sygdom. Det er bare ikke altid så klart for mig. Lige så kaotisk det kan være lige så vigtigt er det for mig at skrive. Det at kunne sparre med tovholder har fået mig til at se, hvordan mine tekster kan gøres mere præcise og konkrete og det har løftet byrden af pres og forvirring hos mig.

Når jeg skriver, finder jeg tilbage til livet, jeg oplever, at jeg bidrager til samfundet og har en plads og noget at møde andre med. Igennem friskrivningsøvelserne husker jeg på hvordan noget føles. Det er stadig nyt, men når jeg skriver, ser jeg hvordan jeg kan leve med at være anderledes og være den jeg er, og så forstår jeg, at det er okay. Ved at skrive forstår jeg også, at sårbarheden gælder andre mennesker og ikke kun mig selv på trods af vores forskellighed".

(Anonym deltager på Outsiderens skrivehold)

For både projektets koordinator, daglig leder i foreningen og de to undervisere i projektet har det været tydeligt, at den holdbaserede undervisning har bidraget aktivt til patienternes recovery og givet

dem både nye færdigheder og en oplevelse af ikke at stå alene med deres sårbarheder og psykiske lidelser. Flere af deltagerne er i løbet af projektperioden også blevet aktive frivillige i foreningen og har påtaget sig både ansvar og opgaver, som de ikke ville have kunnet ved projektets start. Vores vurdering er derfor at projektets aktiviteter har været et godt og vigtigt supplement til den ambulante behandling i psykiatrien, og at projektet dermed har været med til at skabe en overgang mellem behandling og hverdagsliv for de deltagende.

Forankring efter projektperioden:

Grundet de positive erfaringer, som vi allerede havde opnået midtvejs i projektperioden, gik vi i gang med at undersøge mulighederne for at forlænge projektsamarbejdet mellem den ambulante psykiatri og Outsideren. Dette udmøntede sig i projektet "Broen til Fællesskabet", som vi var så heldige igen at få støtte til fra Region Hovedstadens social- og psykiatriudvalg. Dette projektsamarbejde er allerede startet og løber hele 2022 ud. Herigennem har vi kunnet sikret Outsiderens fortsatte tilstedeværelse og samarbejde med den ambulante psykiatri i Huset for Psykisk Sundhed samt vores filosofi- og skrivehold i Outsideren.

Opsamlende betragtninger:

Selvom projektet har været udfordret af Covid19-restriktioner og nedlukninger, er det lykkedes at skabe en mere sammenhængende overgang fra behandling til hverdagsliv, ved at styrke samarbejdet og dialogen mellem den ambulante psykiatri og Outsideren som frivillig forening i lokalsamfundet.

Projektet har samtidig vist at muligheden for at deltage i holdbaseret undervisning i en forening som Outsideren kan lede til en styrket oplevelse blandt patienterne af at høre til et sted og at have noget at bidrage med. Dette har igen medvirket til at flere af deltagerne i projektet er blevet frivillige i foreningen og således er blevet aktive medskabere af de formidlingsaktiviteter og af det fællesskab, der findes i foreningen. Projektet har derfor været med til at styrke de deltagende patienters recoveryproces og dermed deres vej tilbage til hverdagslivet.

Afsluttende regnskab:

Se det vedhæftede reviderede regnskab for projektet.

På Psykiatrisk Center Sct. Hans kan mennesker med dobbeltdiagnose blive udskrevet til et litteraturfællesskab

På afd. M på Psykiatrisk Center Sct. Hans har patienter, som både har psykisk lidelse og rusmiddelproblemer – også kaldet dobbeltdiagnose – haft mulighed for at gå på forfatterskole efter endt behandling. Erfaringerne viser, at skolen giver en følelse af at høre til, en god hverdag og håb og mod på fremtiden.

AF SIDSEL BUSCH OG JAKOB B. PREISLER

Sidsel Busch er antropolog, ph.d. og projektleder hos Kompetencecenter for Dobeltdiagnoser

Jakob B. Preisler er psykoterapeut på et socialpsykiatrisk botilbud. Han er tilknyttet Kompetencecenter for Dobeltdiagnoser som medundersøger med egne dobbeltdiagnoseerfaringer.

I et samarbejdsprojekt mellem afd. M på Psykiatrisk Center Sct. Hans i Region Hovedstadens Psykiatri og 'Forfatterskolen PS! Skolen for Litteratur og Mental Sundhed' (herefter forkortet FPS) er mennesker med en dobbeltdiagnose blevet tilbudt at deltage i en skrivegruppe på afd. M, mens de var indlagt. Underviserne i skrivegruppen har været de skønlitterære forfattere Sofie Kragh-Müller og Nore Kornø Rasmussen. I STOF nr. 31 kunne man læse i en artikel, hvad skrivegruppen kom til at betyde for patienterne, bl.a. om skrivningens positive indvirkning på symptomer, psykisk trivsel og trang (find artiklen på www.rusmiddelforskning.dk/stof under 'Alle STOF-blade og artikler'). I projektet fik patienterne også tilbudt at fortsætte forløbet med skrivning på FPS, når de blev udskrevet. Samarbejdsprojektet mellem afd. M og FPS handler nemlig både om at have en skrivegruppe som en del af den specialiserede psykiatriske dobbeltdiagnosebehandling og om at styrke brobygningen mellem behandling og hverdag og bidrage til social inklusion.

FPS er en civilsamfundsorganisation, der ligger i København, og som henvender sig specifikt til psykisk sårbare, men den er ikke tilknyttet psykiatrien. På skolen betaler eleven selv for undervisningen. Hvis eleven ikke selv har midler, så går kommunen ind og dækker udgiften. Man bliver optaget på skolen på baggrund af sin interesse for litteratur. I projektperioden (august 2019 - december 2020 + marts 21 - december 21) har undervisningen været gratis for patienterne fra afd. M. Tilbuddet om at starte på skolen efter endt behandling har kunnet benyttes af alle patienter fra afdelingen, hvis de havde lyst, og har været et led i afdelingens arbejde med at bygge bro mellem indlæggelse og hverdagsliv. Denne artikel er baseret på en erfaringsopsamling af den brobyggende indsats i samarbejdsprojektet mellem afd. M og FPS. Erfaringsopsamlingen er lavet hos Kompetencecenter for Døbeltdiagnoser, hvor vi som hhv. antropolog og medundersøger med egne dobbeltdiagnoseerfaringer har interviewet seks tidligere patienter fra afd. M, der i dag er elever på FPS. Vi har også deltaget i skriveundervisning på skolen og i oplæsningsdage og talt med medarbejdere på afd. M og FPS om hensigter og formål med at bygge bro imellem de to.

Overgangen fra indlagt til udskrevet er svær, men også et momentum for, at noget nyt kan ske

I vores interviews med de tidligere patienter og nuværende elever hos FPS fortalte de, hvor svært det kan være at vende tilbage til hverdagen efter langvarige indlæggelser i psykiatrien, som de alle har erfaringer med. At blive udskrevet betyder ikke, at man er "fiks og færdig" eller "på toppen", sagde de, og de har ofte følt sig på usikker grund:

"Det er en sårbar overgang."

"Man vakler og har svært ved at finde fodfæste."

I elevernes erfaringer med overgangen fra indlagt til udskrevet er spørgsmålet om, hvordan man får mening og indhold i hverdagen, centralt. Eleverne har mange gange oplevet at blive udskrevet til nogle ugentlige samtaler med fagpersoner, der fortsætter behandlingen og hjælper dem med at holde styr på recepter og klare praktiske ting i hverdagen. Det kan godt være, at man har rigtig meget brug for disse ting, siger de, *"men det er ikke nok til at fylde en dagligdag"*, som en elev formulerede det, og eleverne har ofte savnet et sted at gå hen i løbet af dagen, hvor der sker noget.

Samtidig er det gennemgående i interviewene, at eleverne i tiden umiddelbart efter indlæggelsen på afd. M, der i reglen varer tre måneder og favner både psykiske lidelser og problemer med rusmidler, har en lyst til, at der skal ske noget nyt i livet. Det er det momentum, som eleven, vi kalder Signe, ville udnytte.

"Jeg smeder, mens jernet er varmt", sagde hun ofte i ugerne op til sin udskrivelse og henviste bl.a. til, at hun var tilmeldt både et skrivekursus og et læsehold på FPS. Dagen inden Signes udskrivelse spurgte en af artiklens forfattere hende, hvad det betød at skulle starte på skolen.

"Jeg kan se et liv, når jeg bliver udskrevet i morgen," sagde hun smilende.

"Jeg har håb for at få et rigtigt liv. For at få en hverdag, der er noget ved."

En måned senere talte vi med Signe igen. Hun var faldet godt til på skolen og var glad for at være en del af hverdagen derinde. Det stod også klart, at Signe – og de øvrige elever, vi har talt med – ikke selv ville have taget initiativ til at

Kunstner Naja Nielsen har illustreret elevernes tekster, følelser og tanker til én af skolens elevantologier

starte på FPS, når først de var udskrevet. Ifølge eleverne var det afgørende, at de blev introduceret til skriveundervisningen, mens de var indlagt, og havde haft mulighed for at besøge skolen sammen med en af personalet. De fremhævede også vigtigheden af, at opholdet på FPS blev arrangeret under indlæggelsen, og at der havde været kendte ansigter fra afdelingens skrivegruppe – bl.a. underviserne – da de startede på skolen. Som Signe bl.a. sagde:

"Hvis jeg bare havde set et opslag om skolen, var der ikke en snemandschance i helvede for, at jeg ville dukke op. Det ville jeg slet ikke have modet og overskuddet til."

Et skrivende fællesskab med plads til den enkelte

Undervisningen på FPS foregår på hold to dage ugentligt. Undervisningen begynder som regel med nogle minutters nonstop-skrivning (hvor man ikke må løfte pennen fra papiret, men bare skal skrive det, der kommer), efterfulgt af forskellige andre skriveøvelser. Eleverne læser også nogle af de tekster højt, de skriver i undervisningen, og underviseren og de andre elever kommenterer på teksterne. Undervisningen er et rum for improvisation, et skabende rum, og der er ingen faste standarder for, hvordan man skriver en god tekst – men det er god tone at skrive i hånden. Torsdag mødes Skriv&Læs-gruppen i skolens lille bibliotek, og fredag holder skolen åben skrivesalon, hvor

tidligere og nuværende elever kan skrive i fred og ro eller mødes i mindre tekstlæsnings- og feedbackgrupper. Eleverne kan sive ind og ud af undervisningen/grupperne, hvis nogen skulle have brug for en pause, men det er sjældent, at nogen benytter sig af det.

Når man taler med eleverne, fremgår det meget tydeligt, at de oplever skolen som et tryk og rart rum, hvor de føler sig godt tilpas og inkluderet. Den vigtigste grund til det er ifølge eleverne, at der er plads til det smertefulde og sårbarheden i deres hverdag, uden at fokus er på det.

"Der er noget forløsende ved, at underviserne først og fremmest er skolet i skrivekunst, og rent menneskeligt er de så også gode til at adressere den her sårbarhed, der kan være", som en elev forklarede det.

Selvom eleverne ofte skildrer svære følelser og udfordringer i de tekster, de skriver, er fokus i undervisningen faglig. Underviserne er interesserede i den tekst, der bliver skrevet, og tager ikke synderlig notits af det personlige indhold. Underviserne kommenterer på teksterne og tit på enkelte sætningers potentiale i en litterær sammenhæng. **Det er gennemgående i interviewene med eleverne, at det faglige fokus på skolen er med til at skabe et frirum, hvor sårbarhed, dobbeltdiagnose, medicin og andre forskellighedsmarkører træder i baggrunden og giver plads til mennesket.** Eleverne mente imidlertid,

at det var vigtigt at gøre klart for læseren af denne fagartikel, at pausen fra rollen som syg ikke er den eneste grund til at gå på skolen. Eleverne kommer på grund af deres interesse for litteratur og skrivning, og fordi underviserne er inspirerende. Eleverne nævnte også, at skolens faglige aktiviteter giver dem energi og et rigere liv.

"Jeg bliver glad i låget og får sparket noget energi ind i systemet."

"Det betyder, at jeg har noget, som betyder noget, og som rent faktisk interesserer mig. Noget at næres ved."

"Det er et fristed, men man kommer ikke bare for at få et pusterum. Jeg kommer for at blive inspireret og lære noget og være driftig og blive bedre til at skrive. Og igen – få det der indhold i livet."

En naturlig vej til bedring

Når eleverne på FPS fortæller om deres erfaringer med skolen, står glæden ved at udvikle og fordybe sig i den fælles interesse for litteratur og skrivning centralt, som beskrevet i foregående. En anden ting, der er gennemgående i deres erfaringer med skolen, er, at det at være elev også har skabt ændringer andre steder i deres liv. **Der ser ud til at være en række sideeffekter ved at gå på skolen, som rækker ud over skolens faglige aktiviteter og indvirker positivt på deres liv mere generelt.** Eleverne beskriver det at have noget at stå op

til, på grund af skolen, som et holdepunkt i deres liv, der hjælper dem med at skabe struktur i hverdagen. Efter de er startet på skolen, er det heller ikke længere så svært at komme ud ad døren og fx få klaret indkøb. Det er også blevet lettere at tale med andre mennesker, fordi de kan fortælle om de faglige aktiviteter, de deltager i på skolen, og ikke længere behøver at være bange for, at de ikke har noget at sige.

"Det spreder sig som ringe i vandet", som en elev sagde, og en anden:

"Den skole gør så meget på så mange måder."

Når vi talte med eleverne, spurgte vi bl.a. om, hvordan deres liv ville have set ud, hvis de ikke var startet på skolen efter udskrivelsen fra Sct. Hans. Eleven Signe, som vi har mødt tidligere i denne artikel, kom ind på det, da vi et års tid efter hendes udskrivelse fra afd. M mødtes til skolens sommerfest. Hun startede med at sige:

"Jeg tror ikke, der var gået ret lang tid, før jeg var begyndt at drikke igen."

Og forklarede derpå:

"Det er så voldsomt at komme hjem til ingenting. Det er så håbløst. Du står op til ingenting og venter bare på, at du skal i seng."

Hun tog en dyb indånding, som for at understrege alvoren:

"Du skal have en god grund til at være clean og ædru."

Ligesom Signe var der flere af eleverne, der beskrev, at skolen beskytter dem mod "at falde i" og "mod tilbagefald".

"Den skole redder vores røv," sagde en af eleverne.

Eleverne fortæller os, at de ikke oplever deres forudgående indlæggelse og behandling på Sct. Hans som afgørende for, at det kan lade sig gøre for dem at gå på skolen. Dvs. de ser ikke tiden på Sct. Hans som et radikalt skifte – et såkaldt vendepunkt – i deres liv. Det ser heller ikke ud, som om det er skolen alene, der skaber et vendepunkt. Snarere beskriver eleverne den bedring, de oplever, som noget, der vokser naturligt frem, når de har været elever på skolen i en periode. Dvs. at tiden på Sct. Hans oplever de som en trædesten til den bedring, som deres tid som elever på FPS understøtter, samtidig med at den bygger bro til en ny hverdag.

Eksistentiel berettigelse

Når vi talte med eleverne, dukkede der ofte temaer op, der handler om en følelse af ikke at høre til i samfundet. Det handler bl.a. om at blive bedømt og vurderet negativt, om skam og om en følelse af at være forkert og uværdig til at være til. Men hvad vi også bemærkede i interviewene, var, at fællesskabet på skolen giver et modspil til elevernes følelse af forkerthed, fordi de oplever at høre til på skolen, at 'passe ind', som de ofte kaldte det.

"Det er sgu et af de eneste steder, jeg nogensinde har oplevet, at jeg passer ind," sagde en elev.

"Skolen giver mig følelsen af, at jeg har lov til at være til – uden at sige undskyld," sagde en anden.

En af grundene til at føle sig fremmedgjort, som flere elever nævner, har at gøre med sprogliggørelsen af det, der foregår i en, når man er alvorligt syg. I social- og sundhedsvæsenet er eleverne vant til at være omgivet af stakkevis af dokumenter, der beskriver deres tilstand. De har en oplevelse af, at alt, hvad de foretager sig, bliver noteret og analyseret. Dog oplever eleverne, at "journalsproget", som flere kaldte det, er koldt og ikke beskriver deres oplevelser og erfaringer på en dækkende måde. På

FPS er der til gengæld mulighed for at tænke over de måder, man bruger sproget og ordene på, siger de. I undervisningen er det fx ikke givet på forhånd, at deres erfaringer med rusmidler er et 'misbrug', eller at de har det dårligt, fordi de er 'psykotiske'. Eleverne værdsætter et mere nænsomt og poetisk sprog til at beskrive deres indre liv, ligesom de peger på, at det føles godt at beskrive ting, de kæmper med, med almindelige hverdagsord, bl.a. fordi det berettiger de måder, de selv foretrækker at beskrive deres problemer på.

Afslutningsvis er det vigtigt at nævne, at eleverne gav udtryk for, at skolen giver dem håb og mod på fremtiden. Et eksempel er en elev, som havde oplevelsen af netop at være kommet "rigtig i gang" på skolen, som han selv kaldte det, da vi talte med ham. Som han sagde:

"Måske går det alligevel. Måske kan jeg komme ud af det her skide system. Måske er der alligevel en plads til mig."

Læsefællesskaber som brobygning og empowerment for mennesker i psykiatrisk behandling

- *Afsluttende rapport til Social- og Psykiatriudvalget i Region Hovedstaden på vegne af Læseforeningen januar 2023*

Baggrund

Ved udgangen af 2020 blev der på baggrund af ansøgning fra Læseforeningen bevilliget midler til projektet: Læsefællesskaber som brobygning og empowerment for mennesker i psykiatrisk behandling. Projektet omfattede en videreudvikling af et eksisterende projekt, hvor Læseforeningen siden 2019 har udviklet og igangsat en skønlitterær indsats for mennesker i psykiatrisk behandling i Region Hovedstaden Psykiatri.

Projektet fulgte i direkte forlængelse af det på bevillingstidspunktet igangværende projekt, der havde til formål at skabe gode overgange og recovery for mennesker i psykiatrisk behandling dels gennem implementering af ugentlige skønlitterære læsefællesskaber på afdelinger, i ambulant behandling og i civilsamfund og dels gennem Læseforeningens empowerment uddannelse af deltagere fra læsegrupperne til læseguider, som dermed kunne medskabe indsatsen.

Metodisk har projektet gennem begge perioder været baseret på Læseforeningens metode til at koble skønlitteratur med social- og psykiatriindsatser med afsæt i Læseforeningens fælleslitterære metode kaldet Guidet Fælleslæsning. Denne metode repræsenterer en særlig tilgang til at dele skønlitteratur gennem fælleslæsning og faciliteret samtale, der knytter an til det levede liv, tanker, følelser og erfaringer på måder, hvor alle kan være med uanset forudsætninger.

I læsefællesskaberne mødes op til 8 deltagere ugentligt og læser sammen vha. en læseguide, der er uddannet i metoden. Læseguiden udvælger litteratur og præsenterer den for deltagerne ved højtlesning og faciliterer en åben, fordomsfri samtale, hvor alle kan være med. Læsefællesskaberne kan rumme alle og kræver ingen forberedelse for deltagerne. I kraft af metoden, litteraturen, læseguiden og deltagerne etableres der på den måde skønlitterære åndehuller, hvor man kan være med som deltager – også når ressourcerne er få og når det er svært at engagere sig i fællesskaber.

Projektets realisering af formål

Projektets formål er samlet set realiseret – dog med udfordringer undervejs særligt grundet nedlukninger i forbindelse med corona pandemien, hvorfor projektet også blev forlænget med et år. Formålet var at

videreudvikle og etablere læsefællesskaber som brobygning og empowerment for mennesker i behandling for psykiske lidelser i Region Hovedstaden ved 1) at skabe kontinuerlige skønlitterære åndehuller for mennesker i behandlingspsykiatrien og 2) at bygge bro mellem sengeafsnit, ambulant behandling, socialpsykiatri og civilsamfund og 3) at videreudvikle Læseforeningens litterære Empowerment-program for mennesker i psykiatrisk behandling.

Det er lykkedes at skabe kontinuerlige læsefællesskaber på en række tilbud i Region Hovedstaden Psykiatri, hvor vi igennem perioden har etableret og drevet ugentlige læsefællesskaber på både Psykiatrisk Center Amager, Nordsjælland og Ballerup. Vi har desuden etableret læsefællesskaber på ambulante tilbud og i civilsamfund som kontinuerlige tilbud for mennesker i behandling som et supplement og trædested ind i hverdagslivet. Her har op til 40 borgere i behandling deltaget ugentligt – nogle igennem længere tid og nogle i kortere perioder under indlæggelse. Det er svært at vurdere det samlede antal unikke deltagere i perioden, da deltagernes navne ikke registreres i logbog. Et estimat baseret på sammensætningen af såvel midlertidige som længerevarende deltagere er 200 unikke deltagere undervejs i perioden.

Det er lykkedes at bygge bro mellem sengeafsnit, ambulant behandling, socialpsykiatri og civilsamfund ved at facilitere brobygning for deltagere på døgnbehandlingsafsnit og pege videre ind i læsefællesskaber i ambulant, socialpsykiatri eller civilsamfund efter endt behandling. Vi har ligeledes rekrutteret deltagere til uddannelse til læseguide fra læsefællesskaber på tværs af tilbud for psykiatribrugere, og således bidraget til at styrke overgange og brobygning gennem tilknytning til interessebårne fællesskaber som supplement til andre indsatser og behandling.

Det er lykkedes at udvikle empowerment-programmet i Region Hovedstaden Psykiatri ved dels at rekruttere deltagere til uddannelse fra læsefællesskaber i dette regi og dels at implementere uddannelsen til læseguide ved Skolen for Recovery. Dette samarbejde videreføres nu indenfor rammen af et projekt med fokus på skønlitterær brobygning i psykiatrien med støtte fra Velux Fonden, og vil over de kommende tre år gøre det muligt for både psykiatribrugere, pårørende og personale at blive uddannet i den skønlitterære metode; guidet fælleslæsning og tage del i læsefællesskaber i-, på tværs af og udenfor Region Hovedstaden Psykiatri.

Projektets aktiviteter

Der er gennemført en lang række aktiviteter i perioden – først og fremmest er der videreført og opstartet nye læsefællesskaber, som har mødtes ugentligt gennem hele perioden.

Der er afholdt møder med alle væsentlige samarbejdspartnere samt deltagere i iempowerment-programmet, der har medvirket till at videreføre, udbrede - og udvikle indsatsen i Region Hovedstaden, og deltagere fra empowerment-programmet har deltaget i showcases for samarbejdspartnere.

Der er rekrutteret og uddannet nye læseguider – en blanding af deltagere i læsegrupper og andre interesserede, der kan nå ud til psykisk sårbare unge og skabe læsefællesskaber i psykiatrien. Der er blevet rekrutteret dels via læsefællesskaber og samarbejdspartnere og dels gennem opslag på SoMe, hjemmeside og Facebook.

I perioden er deltagere blevet inviteret ind som medskabere både som læseguide og i praktiske roller samt formidling mv. Deltagere, læseguider og samarbejdspartnere er blevet involveret i formidling og kommunikation med henblik på at nå bredt ud til mennesker i psykiatrisk behandling i Region Hovedstaden og gøre opmærksom på muligheden for at deltage i åbne læsefællesskaber.

Læseforeningen, København 10-01-2023

Skt. Elisabeth, 10. februar 2022

ENDELIG STATUS PÅ PROJEKTET "UDVIKLING OG FORMIDLING AF MMAS ERFARINGSKATALOG"

Efter at have modtaget 497.000 kroner fra 'Social- og Psykiatriudvalgets pulje til samarbejdsprojekter med kommuner og civilsamfund på psykiatriområdet 2020' til ansættelsen af tre peer-medarbejdere à 15 timer/ugen til at holde MMA åbent i ét år, søgte MMA samme pulje året efter. Denne gang var hensigten at forankre de tre medarbejdere til at holde åbent og samtidig facilitere udviklingen af et MMA-erfaringskatalog med guides til MMAs "best practice" og formidle denne.

MMA fik tildelt kroner 200.000 af det ansøgte beløb, og projektet blev derfor tilpasset til ansættelsen af én peer-medarbejder à 63 timer/måned i ét år, som så skulle holde MMA åbent i disse timer, og samtidig udvikle og udgive nævnte best practice guide. Denne bevilling suppleres af en overførsel fra budgettet for 2020 som regionen har godkendt i forbindelse med MMAs aflæggelse af regnskabet for 2020.

Alle tre peer-medarbejdere, som havde været ansat i PSU-2020-projektet, blev spurgt, om de ville ansættes. De to først-spurgte takkede nej, og den tredje, Søren Dixen, blev dernæst ansat pr. 1.1.2021.

Søren Dixen holdt MMA åbent og arbejdede på erfaringskataloget fra 1.1.2021 og frem til sommerferien, hvor han holdt tre ugers ferie. MMA holdt åbent i hans sommerferiefravær takket være de satspuljeansatte og frivillige kræfter. Efter sin sommerferie genoptog Søren Dixen sit arbejde, men i det tidlige efterår blev han syg, og pr. 1.10. 2021 tog han derfor yderligere to ugers ferie uden løn og dernæst orlov uden løn. At der blev valgt en orlovsløsning og ikke en sygemelding med løn under sygdom skyldtes hensynet til MMAs finansielle situation.

Martin Bech, der er bruger af MMA, vikarierede for Søren Dixen med hensyn til at holde MMA åbent indtil lige før jul. Han var i ansat tidsbegrænset i det meste af perioden oktober - december på socialt frikort.

MMA kan nu konstatere at have plads i budgettet til at efterbetale den løn under sygdom som Søren Dixen afstod fra, såfremt det til herværende rapport bilagte regnskab, hvori der er hensættelse hertil, godkendes.

Guiden til MMA's bedst praksis er blevet forsinket af Søren Dixens sygdom. Den er nu næsten færdiggjort og sendes snart til trykning. Der vil blive trykt 30 eksemplarer. Heraf vil 20 eksemplarer blive sendt til Region Hovedstadens Social- og Psykiatriudvalg, 2 vil gå til pligtafleveringen, 2 vil gå til MMA, og resten vil blive udbudt til salg.

Maskine Maskine Amager takker mange gange for støtten vores arbejde og udvikling og håber, at I vil blive glade for bogen.

10. februar 2022

Søren Dixen
Søren Dixen
Formand for bestyrelsen

H. Hauch
Henrik Hauch
Administrationschef

Unge voksne i psykiatrien

Slutrapport for projekt Unge voksne i psykiatrien for perioden 01.01.2021 til 31.12.2022. Projektet er efter aftale med Helene Buch Jürs telefonisk d. 12.10.2021 aftalt forlænget til og med 31-12-2022. Rapporten redegør for opnåelse af projektets opstillede målsætning.

Et projekt der kom sent i gang på grund af corona-efterslæb

Vi havde ikke mulighed for at iværksætte projektet inden for den indmeldte tidsplan, da vi var udfordret efter Corona, hvor vi dels ikke havde adgang til hospitalsafdelingerne og dels havde store udfordringer med at rekruttere frivillige. Derfor er vi glade for, at vi fik lov til at forlænge projektet indtil 31.12.2022, så vi kunne gennemføre projektet.

Etablering af café for unge i voksenpsykiatrien på Psykiatrisk Center Ballerup

Etableringen af ungecaféen er lykkedes, og der er opnået tæt kontakt til personalet, således at de er bevidste om, hvem URK og de frivillige er. Grundet den mulighed for at få adgang til afdelingerne efterfulgt af mangel på overskud til at imødekomme frivillige tilbud, blev caféen først åbnet op mod sommerferien 2022. I projektperioden resten af året, hvor caféen har kørt, har erfaringerne været, at der har været et behov på afdelingerne, men også at det har været svært at finde et konsistent antal unge i målgruppen 18-25 år. Derfor blev målgruppen udvidet til 30 år, som et forsøg på at se, hvordan det ville afspejle deltagerbesøget. Erfaringen herfra, er, at der er kommet flere, men det har ikke ændret på, at der ikke fast er kommet deltagere fra den yngste del af målgruppe, hvilket vi har lært dels skyldes mangel på tilsvarende tilbud til målgruppen 25-35 år, samt, at det er forskelligt, hvornår der fast er unge indlagt i alderen 18-25 år. I næste projektperiode vil vi se på mulighederne for at tilpasse aktiviteterne, således at de passer til målgruppen på 18-25, fx ved at lave et mere målrettet tilbud, som kunne være 1:1, når de unge er der. Vi vurderer, at der er gode muligheder for at tilpasse tilbuddet i næste projektperiode, idet der er et rigtig godt samarbejde med personalet, hvilket er opnået i indeværende projektperiode. Endnu en gang understreger dette, hvor centralt et godt samarbejde med personalet er, for at køre en fornuftig café.

Projektet er forankret i URKs organisation

Projektet har vist, at vi kan udvide og bruges vores store erfaring på området til at åbne nye caféer og indgå nye samarbejder på andre psykiatriske hospitaler. Samtidigt har projektet gjort os endnu klogere på, hvordan vi fremadrettet skal forsøge at nå den unge målgruppe i

voksenpsykiatrien. I dette projekt har brobygning også være et element på den måde, at det åbent ligger, at tidligere indlagte kan blive frivillige i caféen, eller en tilsvarende, efter endt udskrivelse, ligesom caféen er lavet i samarbejde med vores lokalafdeling i området, der har andre aktiviteter at henvise til.

Regnskab

Som aftalt med Jakob Sidenius, der tidligere var vores kontaktperson i Social- og psykiatriudvalget, pr. 22. april 2021 er der ikke krav om ekstern revision af regnskabet, idet midlerne i regnskabet indgår i URKs årsregnskab, der bliver revideret af Deloitte. Nedenfor opstilles budget og forbrug fordelt efter år, idet vi fik tilsagn til at forlænge bevillingen til 2022.

Forbrug:	Oprindeligt budget	Revideret og godkendt budget		Forbrug pr. år	
		2021	2022	2021	2022
Faglig projektledelse	60.000 kr.	20.000 kr.	40.000 kr.	20.000 kr.	40.000 kr.
Materialer	5.000 kr.	-	15.000 kr.	-	8.757,23 kr.
Øvrige udgifter	15.000 kr.	-	5.000 kr.	-	-
Total pr år		20.000 kr.	60.000 kr.	20.000 kr.	48.757,23 kr.
Total	80.000 kr.	80.000 kr.		68.757,23 kr.	

Dermed anmodning om udbetaling af 68.757,23 kr. til Danske Bank, Reg. 4183 Konto: 6358500

På vegne af URK, især vores hospitalscaféteam, og som projektleder vil jeg takke for støtten til dette projekt, der har gjort, at vi kan nå en endnu større målgruppe i regionen. Jeg håber på et fortsat samarbejde i andre sammenhænge eller projekter. Hvis I har nogen spørgsmål til projektet eller slutrapporten, skal I endeligt tage fat i undertegnede.

Bedste hilsner

Kristoffer Ravlo

Programkonsulent, Ungdommens Røde Kors

Kristoffer@urk.dk / + 45 41 88 28 33